

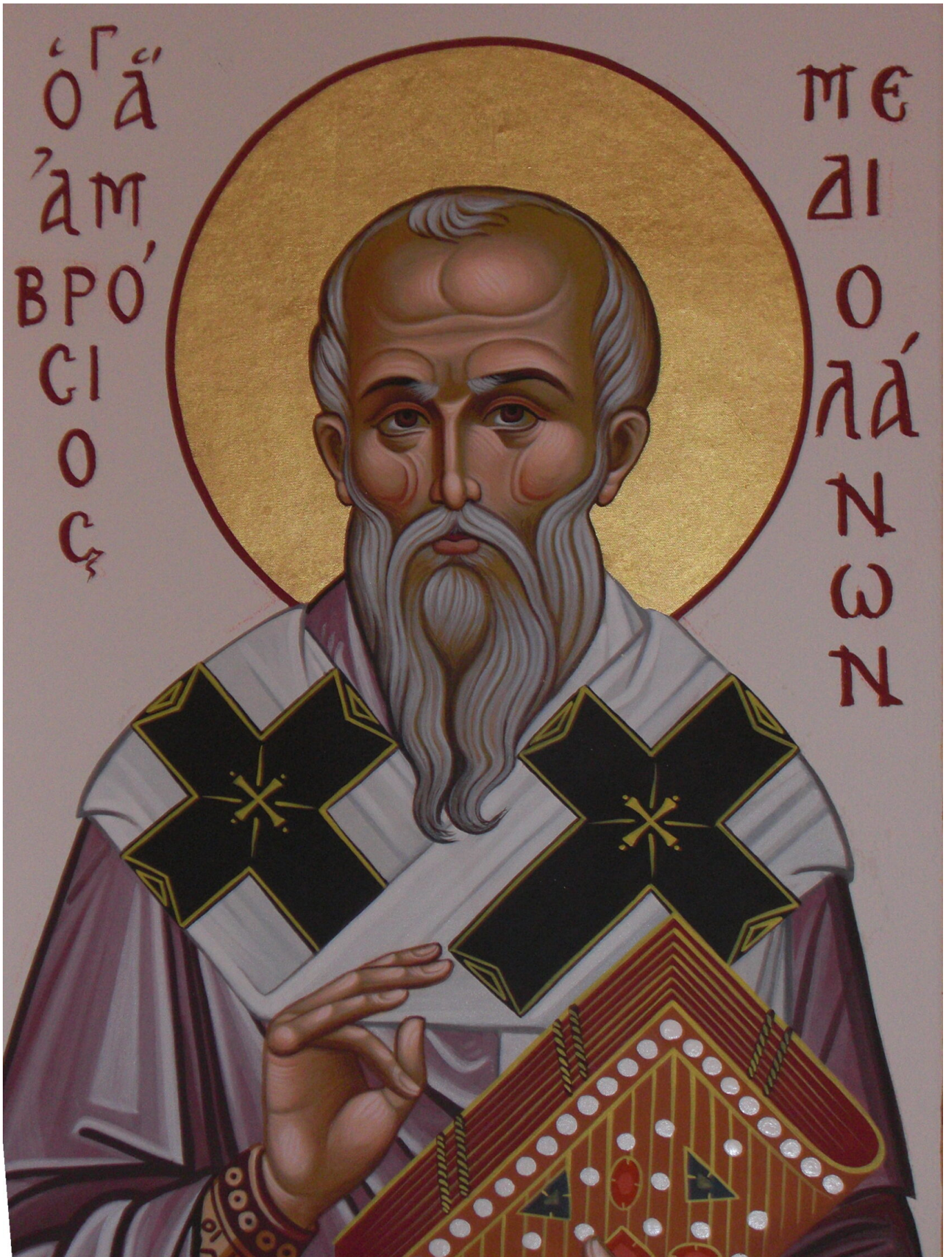
7 Δεκεμβρίου 2019

Ο Άγιος Αμβρόσιος (Μητροπολίτης Σερβίων & Κοζάνης Διονύσιος Ψαριανός (+))

/ [Πεμπτούσια· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ὁ ἅ-
γας
ΠΡΟ-
CΙ-
CΤ-

ΜΕ-
ΔΙ-
Ο-
ΛΑ-
ΝΩ-
Ν

Σήμερα η Εκκλησία εορτάζει και τιμά την ιερή μνήμη του αγίου Αμβροσίου επισκόπου Μεδιολάνων. Ο άγιος Αμβρόσιος είναι από τους μεγάλους Πατέρες και διδασκάλους της Εκκλησίας του τετάρτου αιώνα, σύγχρονος του Μεγάλου Βασιλείου, ονομαστός Ιεράρχης στη Δύση, όπως κι ο Μέγας Βασίλειος στην Ανατολή.

Γεννήθηκε το 340 στη Γαλλία και πέθανε το 397 στα Μεδιόλανα, το σημερινό Μιλάνο της Ιταλίας. Η καταγωγή του ήταν από μεγάλη οικογένεια της Ρώμης. Όταν πέθανε ο πατέρας του, που ήταν έπαρχος Γαλλίας, ο άγιος Αμβρόσιος γύρισε στη Ρώμη και ανατράφηκε με την προστασία και επίβλεψη της μεγαλύτερης αδελφής του Μαρκελλίνας. Η Μαρκελλίνα για τον άγιο Αμβρόσιο ήταν όπως η Μακρίνα για τον άγιο Βασίλειο.

Ο ἅγιος Ἀμβρόσιος ἔκαμε λαμπρές νομικές σπουδές και γρήγορα κατάκτησε ανώτερες πολιτικές θέσεις. Με εκλογή του αυτοκράτορα, το 372 στάλθηκε στα Μεδιόλανα, ως ἑπαρχος της βόρειας Ιταλίας. Όταν ἔφευγε για τη θέση του, ο ἑπαρχος του Πραιτορίου, δηλαδή ο Πρωθυπουργός, του εἶπε· «Πήγαινε, Ἀμβρόσιε, και να συμπεριφέρεσαι ὄχι ως κριτής, αλλά ως ιεράρχης. Στην υψηλή αυτή και

υπεύθυνη θέση του, ο Αμβρόσιος υπηρετούσε με αξιοθαύμαστο ζήλο και ήταν αγαπητός σε όλους. Μεγάλο δώρο του Θεού είναι, όταν άξιοι και ευσεβείς άνθρωποι ανεβαίνουν στα δημόσια αξιώματα και παίρνουν στα χέρια τους τη διοίκηση του λαού. Τότε πραγματικά οι άνθρωποι βρίσκουν προστασία και ασφάλεια, για να επιδίδονται στα ειρηνικά τους έργα.

Όταν ο άγιος Αμβρόσιος ήταν έπαρχος στα Μεδιόλανα, τότε απέθανε ο επίσκοπος, και οι άλλοι επίσκοποι της Εκκλησίας μαζεύτηκαν και συζητούσαν για τη διαδοχή του. Ο λαός ήταν συναθροισμένος απ' έξω και ανυπομονούσαν όλοι, γιατί φοβούνταν μήπως η Ιουστίνα, η μητέρα του αυτοκράτορα Βαλεντιανού, που ήταν αρειανή, τους επέβαλλε πάλι αρειανό επίσκοπο- ο ορθόδοξος επίσκοπος Στέφανος είχε αποθάνει εξόριστος στην Καισαρεία της Καππαδοκίας. Τότε, σαν και να ήταν από Θεού, ακούστηκε μια παιδική φωνή· «Ο Αμβρόσιος επίσκοπος»! Αυτό διαδόθηκε σαν σύνθημα αμέσως σε όλη την πόλη και οι επίσκοποι, κλεισμένοι στην Εκκλησία για την εκλογή, εξέλεξαν τον έπαρχο Αμβρόσιο, που ακόμα δεν ήταν χριστιανός, αλλά κατηχούμενος.

Ο άγιος Αμβρόσιος θέλησε με κάθε τρόπο να αποφύγει, δικαιολογούμενος πως ήταν δημόσιος αξιωματούχος και πως έπρεπε τάχα να έχη τη συγκατάθεση του βασιλέα. Ο βασιλέας, όταν πληροφορήθηκε την εκλογή και τις αντιρρήσεις του επάρχου, απάντησε· «Χαίρω, ότι τον άνθρωπο που εγώ διώρισα έπαρχο η Εκκλησία τον εξέλεξε επίσκοπο. Να πήτε στον Αμβρόσιο ότι τον διατάζω να δεχθή την εκλογή του». Ο Άγιος Αμβρόσιος, μη έχοντας πιά να δικαιολογηθή, βαπτίσθηκε κι έλαβε διαδοχικά τους βαθμούς της ιερωσύνης, πρώτα διάκονος, ύστερα πρεσβύτερος και τελευταία επίσκοπος. Όλοι χάρηκαν και πανηγύρισαν, κι ο Μέγας Βασίλειος του έγραψε· «...εδοξάσαμεν τον Θεόν ημών, τον καθ' εκάστην γενεάν εκλεγόμενον τους αυτώ ευαρεστούντας».

Ο άγιος Αμβρόσιος, ως επίσκοπος τώρα, με το παράδειγμά του και με το εύγλωττο κήρυγμά του, μέσα σε λίγον καιρό, εξυγίανε το ποίμνιό του από το μίasma του αρειανισμού και, ως έξοχος ποιητής, διωργάνωσε τη θεία λατρεία της επισκοπής του. Μεγάλη πολεμική εναντίον του αγίου Αμβροσίου έκανε η μητέρα του βασιλέα και φανατική αρειανή Ιουστίνα· έφτασε να έχη την αξίωση να παραδώση ο άγιος Αμβρόσιος το ναό του στον αρειανό επίσκοπο. Όταν τον κάλεσαν στα βασιλικά ανάκτορα και τον διέταξαν να παραδώση το ναό, ο άγιος Αμβρόσιος απάντησε· «Ο επίσκοπος της Εκκλησίας δεν παραδίδει τους ναούς του Κυρίου». Η απάντηση αυτή ομοιάζει σαν εκείνη που έδωκε ο Μέγας Βασίλειος στον έπαρχο Μόδεστο, απεσταλμένο του αρειανού αυτοκράτορα Ουάλη.

Θαρραλέα επίσης υπήρξε η στάση του αγίου Αμβροσίου απέναντι στον αυτοκράτορα Θεοδόσιο. Όταν τότε στη Θεσσαλονίκη κακοποίησαν τους

βασιλικούς αντιπροσώπους, ο Θεοδόσιος ωργίσθηκε και με διαταγή του οι στρατιώτες έσφαξαν στον Ιππόδρομο επτά χιλιάδες ανθρώπους. Ύστερ' από το έγκλημα αυτό, ο Θεοδόσιος κατά την εορτή των Χριστουγέννων βρέθηκε στα Μεδιόλανα και θέλησε να μεταβή στην Εκκλησία και να κοινωνήση. Ο άγιος Αμβρόσιος, ντυμένος τα ιερατικά του άμφια, βγήκε στη θύρα του ναού και δεν επέτρεψε στον αυτοκράτορα να προχώρηση· «Είναι τα χέρια σου βαμμένα με αίμα», του είπε. Ο Θεοδόσιος θέλησε να δικαιολογηθή κι απάντησε στον Ιεράρχη· «Κι ο Δαβίδ αμάρτησε». Τότε ο άγιος Αμβρόσιος είπε στον βασιλέα· «Τον μιμήθηκες στο έγκλημα· να τον μιμηθής και στη μετάνοια»! Ο Θεοδόσιος δεν τόλμησε να εισέλθη στην Εκκλησία κι έφυγε μετανιωμένος. Αμήν.